ਪੱਥਰ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਗਰ ਲੇਖ ?

(Dead Sea Scroll On Stone ?)

ਕੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੱਥਰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਜੀ ਉਠਾ ਹੈ ?

ਇੰਤਆਨਾ ਜੌਨਸ਼ ਇੱਕ ਤਰਫ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਰਬੀ ਪੱਥਰ ਜੋ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਜਨਮ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਹੋ । ਅਚਾਨਕ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਲਵੰਤ ਮੁੱਦਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਿੰਨ ਫੋਟ ਉੱਚੇ ਪੋਥਰ ਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ 7 ਲਾਈਨਾ ਹਨ । ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਾਂ ਵਿੱਚੋ ਕੁਝ ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਮਰੇਗਾ ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਜੀ ਉਠੇਗਾ । ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਇਸ ਦਾ ਲੇਵਲ ਸੀ : ਗੋਬੀਆਲ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੋਜ਼ੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਨਾਂ : ਪੋਥਰ ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਾਗਰ ਲਖੇ ਰੱਖਿਆ।

ਵਿਦਵਾਨਾ ਨੇ ਪੱਥਰ ਦਾ ਦਿਨਾਂਕ ਜਾਣੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਤੇ ਥਕਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ । ਬੀਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕਾਰੀ ਕੱਢੋ ਦੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ : ਜੇਮਸ ਐਸਾਰੇ ਤੇ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਬਰ '' ਵਿਸ਼ਵਨੀਯ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੇ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾ ਧਰੀ ਸੀ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਿਸ਼ਵਨੀਯ ਸੀ । '(ਦੇਖੋ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਕਬਰ) ।

ਹੁਣ ਤਕ ਕਿਸੀ ਵਿਦਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਫਰਜ਼ੀ ਹੈ । ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਯ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੇਸਰ ਚੁਲਪ ਗੁਰਹੀਨ ਨੇ ਪੱਥਰ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਸਾਇਨਿਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ । ਜਨਰਲ ਸ਼ੋਧ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਲਈ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਹ ਦਸੱਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਥਰ ਵਿਸ਼ਵਨਿਯ ਹੈ । (1) ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੱਥਰ ਵਿਸ਼ਵਨਿਯ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਤੋਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਕੀ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮਰੇਗਾ ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਦ ਜੀ ਉਠੇ ਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਹੈ ਤਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਇਹ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਸੈਕੜੇ ਦੂਸਰੀ ਇਬਰਾਨੀ ਭਵਿੱਖਵਾਨੀਆਂ ਨਾਲੋ ਭਿੰਨ ਹੈ । ਮਸੀਹੀ ਲੋਗ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਇਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਸੀਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ । (ਦੇਖੋ ਕੀ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹਾ ਸੀ ?)

ਪਰੰਤੂ ਤੁਹਕੀ ਲੋਕ ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਇਕੇ ਮਸੀਹਾ ਮਰੇਗਾ ਤੇ ਜੀ ਉਠੇਗਾ । ਇਸ ਸੋਚ ਨੇ ਯੀਸ਼ੁ ਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਉਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਕਿਆਮਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਰਚੇ (ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗੈਰ ਮਸੀਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਆਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਦੇਗਾ ਦਿ ਯੀਸ਼ੁ ਦਾ ਕਿਆਮਤ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕ ਹੈ ।

ਯੇਰੂਸ਼ਲੇਮ ਦੇ ਇਬਰਾਨੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਯ ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੇਸਰ ਇਸਰਾਈਲ ਕਨੋਹਲ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਬਿਤ ਕਰੋ । ਕਨੋਹਲ

ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੇਖ 80 ਵਾਂ ਲਾਈਨ ਇੱਕੋ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ – ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਮਸੀਹ ਮੁਰਦਿਆ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠੇਗਾ ? ਅੰਤਃ ਕਨੋਹਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀ ਉਠੇ ਮਸੀਹਾ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਮਸੀਹੀ ਸੋਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਕੇਲੀਫੋਲੀਯਾ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲਯ ਦੇ ਕਾਲਜ਼ ਇੱਕ ਕਲਚਰ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੇਸਰ ਦਾਨੀਏਲ ਬੋਅਰੇਣ ਨੇ ਬੇਹੇਕੇਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਗ ਹੈ ।ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦਾ ਸਬ ਤੋ ਚੰਗੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

ਕੁਝ ਮਸੀਹਾ ਲਈ ਇਹ ਅਚੰਭੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਅਨੋਖੇਪਨ ਨੂੰ ਚੁਨੋਤੀ ਦੇਣਾ (3) ਤੇ ਕੁਝ ਲੋਗਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਪਰਾਇਆ ਦਾ ਇਕੋ ਭਾਗ ਹੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ (4)

ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਤੋ ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਾ ਲਗਾਈਏ ਕਿ ਇਹ ਪੱਥਰ ਮਸੀਹਾਂ ਦੇ ਦਾਵੇਂ ਪਰ ਰੌਸ਼ਣੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਉਠਾ । ਆਈਏ ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਖੋਜ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖੇ ।

ਪ੍ਰਮਾਣਾ ਦੀ ਜਾਂਚ

(1) ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾ ਇਸ ਪੱਥਰ ਦੀ ਯਰਦਨ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ।

(2) ਇੱਕ ਇਸਰਾਇਲੀ ਸਵਿਚ ਕਲੈਕਟਰ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ੂਰਿਚ (ਚਿਗਜਫੀ) ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਰਦਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡੀਲਰ ਤੋ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ।

(3) ਇਸ ਪੱਥਰ ਵਿਚ ਇਬਰਾਨੀ ਅੱਖਛਰ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਲਾਇਨ ਸੀ ਜੋ ਦੋ ਯੰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਸੀ ।

(4) ਖੋਜੀ ਇਸ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਮਸ਼ੀਹ ਨੇ ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ।

(5) ਦੋ ਇਸਰਾਈਲੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾ ਇਸ ਪੱਥਰ ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ।

(6) ਪੱਥਰ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਕੁਝ ਜਗਹ ਦੀ ਸਿਆਹੀ ਧੁੰਧਲੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਜਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ।

(7) ਗੋਬਰੀਅਲ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ '' ਸ਼ਿਲਾ ਵੇਖ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਬਰਾਨੀ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ, ਦਾਨੀਏਲ, ਜ਼ਕਰਯਾਹ, ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਦੇ ਲੇਖ ਨੂੰ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ।

(8) 80 ਵੀ ਲਾਈਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਦ ਵਿੱਚ ਇਨਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੈ ।

ਇੱਕ ਜ਼ਟਿਲ ਸਮੱਸਿਆ

ਉਂਞ ਵੀ ਕਨੋਲ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਕਨੋਹਲ ਦਾ ਮੰਨਨਾ ਹੈ ਕਿ 80 ਵੀਂ ਲਾਈਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰਾਂ ਪੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਦਾ ਹੋਗੇ ।'' ਮੈ ਗੇਬਰੀਅਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ''ਨਾ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਦਹੋਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗਰੋਦੀਅਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ।

ਉਂਞ ਵੀ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੋਸ਼ੇਬਾਰ ਅੰਸ਼ੇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਵਿੱਖੇ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖ ਦੇ ਨਿਰਣਾਂ ਵਾਲੀ ਜਗਹ ਵਿਚੋ ਸ਼ਬਦਾ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ ।

ਵੈਸੇ ਵੀ ਇਰਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੋਸ਼ੇ ਬਰ ਅਸੋਰ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-

ਇੱਥੇ ਇਕ ਸੱਮਸਿਆ ਹੈ ਨਿਰਣਾਇਕ ਜਗਹ ਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ । ਸੋ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾ ਕਨੋਹਲ ਦੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਨੂੰ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੁਖ ਗੱਲਾ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਜਾਏ ਜੋ ਮਸੀਹਾ ਕਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਹੋ । ਪਰੰਤੂ ਲੇਖਕ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਬ ਹਨ ।''5

ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਰਬੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਹਨਾ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖਾਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਏ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕਾਰੀਓ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੋਕਾ ਹੈ । ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਪੋਲ ਜੈਕਸ਼ਨ ਲਿਖਦੇ ਹਨ :-

ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਨਿਰਪੱਖ ਜਰੂਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਿਰਪੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਮਸੀਹੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਤੇ ਨਾਸਤਿੱਕ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਇਤਿਹਾਸ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ । ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤਾ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੇ ਲਿਖੇ ਨਿਰਧੱਰਤਾ, ਉਤਪਨ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਕਠਿਨ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਣਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀ ਹੈ ।6

ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਪੱਥਰ ਵਿਸ਼ਵ ਨੀਯ ਸਾਬਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਲੋਹਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹੋਤਪੂਰਣ ਹੋਗੀ । ਦੀ ਪੱਥਰਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸਦੇ ਏ ਅੰਦਰਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਛਾਨਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਕਿ ਯੀਯੁ ਕੇ ਕਿਆਮਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ (ਜਾਲਸਾਜੀ) ਸੀ ।

ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਖੀਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ-ਵੱਡੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹਨ ।

(1) ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੈਕੜੋ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀਆਂ ਨੇ ਯੀਸ਼ੁ ਦਾ ਵੰਸ਼, ਜੀਵਨ, ਮੌਤ ਗੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇ ਕਿਆਮਤ ਆਦਿ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆ ਗਈਆ ਹਨ । ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਦੇਖੇ (ਕੀ ਯੀਸ਼ੁ ਧੋਖੇਬਾਜ ਸੀ)

(2) ਯੀਸ਼ੁ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪਣੀ ਮੋਤ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਰੋਮੀ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ? ਯੀਸ਼ੁ ਦੀ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਇਕ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਹਨ ਕਿਉਂ?

ਦੇਖੇ (ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਉਠਿਆ ?)

(3) ਕਿਉ ਨਹੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਮਰੇਗਾ ਤੇ ਫਿਰ ਜੀ ਉਠੇਗਾ ਉਸਨੇ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ?

(4) ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਸਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮਰੇਗਾ ਤੇ ਫਿਰ ਹੀ ਉਠੇਗਾ ਤੇ ਫਿਰ ਯਹੂਦੀ ਇਤਿਾਸਕਾਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿ ਜੇਸੇਫਸ ਨੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੁਰਣ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੇਖਨ ਵਿੱਚ ਕਿਊਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾ ।

(5) ਜੇਕਰ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਮਰ ਕੇ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਮਜਾਕ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦੇ । ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲਿਆ ।

ਇਹ ਜਿਹੇ ਦੂਸਰੇ ਅਸੰਖਿਆਂ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਹੋਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਪੱਥਰ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਖੋਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਕੇ ਊਸਦਾ ਮਲਤਬ ਪਤਾ ਨਹੀ ਚਲ ਜਾਂਦਾ ਗੈਬਰੀਅਲ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਮਹੱਤਵ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਮਾਣਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨ - ਸ਼ੋਕ ਦੇ ਜਾਨਣ ਲਈ ਕਈ ਸਾਲ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ।

ਕਿਸੀ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਕੇਸ ਅੱਜ ਵੀ ਇੱਕ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਟਾਰਗੇਟ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਸੰਤਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਇਸਦੀ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯਤਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇੱਕ ਤਰਕੀਕ ਜਿਸਨੇ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਖੁਦ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਸੀ । ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਉਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ । ਉਸਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਅਚੰਭਾ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਸਨੇ ਕੀ ਖੋਜ਼ ਕੀਤੀ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਲਈ ਦੇਖੇ ''ਕੀ ਯੀਸ਼ੁ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਪਿਆ ?''

ਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿੰਨਸੀ ਦਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸੀ

Mona Lisa's smirk : was there a Da vinct Conspiraec -

ਇਕ ਕਲਪਨਾ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਇਨ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੀ ਅਪੇਕਛਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ । ਇਸਦੇ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਯੀਸ਼ੁ ਤੇ ਜੋ ਸ਼ੋਧ ਕੀਤਾ ਉਹ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਰਿਹਾ ਹੋ । ਜੋ ਕਿ ਮਸ਼ੀਹੀਤ ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲੇਖਕ ਬ੍ਰਾਉਨ ਨੇ ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੋ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਚਰਿਤਰ ਨੂੰ ਸੱਚ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਤੇ ਫਿਰ ਸਚਾਈ ਕੀ ਹੈ :-

ਕੀ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਮਰਿਅਮ ਨਾਲ ਲੁਕ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤੀ ਸੀ ?

ਕੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਵ ਤੇ ਸ਼ੋਧ ਤੇ ਚਰਚਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਈ ਸੀ ?

ਕੀ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਮੂਲ ਅਭਿਲੇਖ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸੀ ।

ਕੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਖੋਜੇ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਅਭਿਲੇਖ ਯੀਸ਼ੁ ਦੀ ਸਚਾਈ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ।

ਕੀ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੁਨਰ ਸੱਚ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਨ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਉਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਹੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਊਹ ਸੀ । ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਰਅੰਤਰ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਹੈ । ਊਦਾਹਰਨ ਲਈ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਹੈ :-

ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਇਕ ਦੇ ਰਿਹਾ ਨੇ ਹੀ ਕੋਈ ਇੰਨਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਰੋੜਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਅਗਾਹ ਕੀਤਾ । ਅਸੀਂ ਜੋ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਨਸਟੇਨ ਟਾਇਨ ਨੇ ਯੀਸ਼ੁ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਤੇ ਇਸ ਤਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਮਸੀਹਤਵ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ।

ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਪਹਿਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਥਨ :- ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੀ ਸਬ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਤਰਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਚੱਗੇ ਉਪਨਿਆਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਰਾਵਲ ਮੈਕਸੀਕੋ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਜਾਂ ਬਲਾਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਟੀਲੇ ਤੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਬੰਦੂਕਧਾਰੀ ਸੀ । ਜਬ ਯੂ. ਕੇ. ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ।

ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਮਜਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਸੰਦੇਹ ਨਗਰਮਅ ਦੀ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਇਹਨਾਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀ ਬੁੱਕ ਹੋ ਗਈ ।

ਜਿਜਸ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ ਸ਼ਰਅੰਤਰ

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਇਕ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਅਧਿਅਕਸ਼ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅਧਿਅਕਸ਼ ਦੀ ਮੌਤ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਗਏ ਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੋਫੇਸਰ ਤੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਨੇ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਪੈਲੇਨ ਬਣਾਇਆ ।ਇਹ ਸਮਾਚਾਰ ਮਾਨਵ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸੁਰਅੰਤਰ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਗਾ ।

ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਧਿਅਕਸ਼ ਕੋਲ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੀ ਜੋ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਵ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ । ਫਿਰ ਵੀ (ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ) ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਚਰਚ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਦੁਆਰਾ ਮੋਨਾਲਿਸਾ ਤੇ ਅਖਿਰੀ ਸੁਪਰ ਵਰਗੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਰਜ਼ਾ ਘਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਇੱਥੋ ਤਕ ਕਿ ਡਿਝਨੀ ਕੋਰਟੋਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰੀਆਂ ਜਗਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬਿਚਾਰਕਾਂ ਤੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇ ਤ ਦਿੱਤੇ। ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਾਵੇ ਇਹ ਹਨ ।

ਰੋਮੀ ਸਮਰਾਟ ਕੌਂਸਟੇਂਟਟਾਇਨ ਨੇ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਵਰਗੇ ਪੁਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਰਚਿਆ ।

ਕੋਨਸ਼ਟਨਟਾਈਨ ਨੇ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ।

ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀ ।

ਯੀਸ਼ੂ ਤੇ ਮਾਰਿਅਮ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸ਼ਾਦੀ ਹੋਵੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਵੀ ਸੀ ।

ਲੱਖਾਂ ਗੁਪਤ ਅਭਿਲੇਖ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਿੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਬ੍ਰਾਉਨ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਖੋਜਈ ਆਪਣਾ ਸੁਰਅੰਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਰਾਜਕੀਯ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸਰ ਲਾਏ ਟੇਬਿੰਗ ਨੂੰ ਇਕ ਬੁਧੀਮਾਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਈਸ਼ਾਪੂਰਵ 325 ਵਿੱਚ ਟੇਬਿੰਗ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਜਾਨਕਾਰ ਸੋਫੀਵੇਨੀਵਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਮਤ ਲਿਖੇ ਗਏ ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਨਸ਼ਵਰ ਭਵਿੱਖ ਵਕਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੁ ਤੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ, ਪਰੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੌਵਿਉ ਅੰਚਿਭਤ ਹੈ ।'' ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ । ਨੇਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਮਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਠਹਰੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸੀ ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰ ਮਤ ਪਰਿਣਾਮ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮਤ ਸੀ । ਟੇਬਿੰਗ ਭੋਗਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਹਣ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ।

ਟੇਬਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਤਕ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਦ ਕਿ ਯੀਸ਼ੁ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨਸ਼ਟ ਸੀ । ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਸੀਹਤਵ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨੀਂਵ ਝੂਠ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ।

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਵੇਖੀ ਹੈ । ਪਾਠਕਾਂ ਕੋਲੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਵੇ । ਜੇਕਰ ਇਸ ਸੋਚ ਨਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ । ਦੂਸਰਾ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪੈਰ ਨਾ ਰੱਖਦਾ । ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਇੱਕ ਸਭਾਲੋਕਨ ਨੇ ਇਸਦੇ ਤਰੁੱਟੀ ਰਹਿਤ ਸ਼ੋਧ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਸਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਹ ਕਾਲਪਨਾ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ।

ਇਕ ਪੱਲ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ ਕਿ ੳਕ਼ਲਜਅਪ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੱਚ ਹੋਗਾ । ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਯੀਸ਼ੁ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਨਤ ਕਰੇਗਾ । ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੀ ੳਕ਼ਲਜਅਪ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ – ਚਰਚ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੇ ਲਈ ਯੀਸ਼ੁ ਦਾ ਮਸੀਹ ਹੋਵਾ ਕਠਿਨ ਸੀ । ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਅਨੁਸਰਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਮਾਨਵੀਯ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਓਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੀ ।

ਕਈ ਤਰਾਂ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਧਿਆਨ ਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਕਥਨ ਸੱਚ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ । ਚਰਚ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਬਾਈਬਲ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਜਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਸੀ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਇਹ ਸਬ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋਹਣ ਲਈ ਸੀ । ਜਦ ਕਿ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੈ । ਇਸਦੇ ਛੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਘਟਨਾਂਵਾ, ਵਾਸਤਵਿਕ ਲੋਗ ਤੇ ਵਾਸਤਵਿਕ ਵਿਵਰਨਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਦੇ ਜੜ ਤਕ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਭਰੇ ਤੇ ਕਲਪਨੀ ਦੀ ਸਚਾਈ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਕਰਣੀ ਹੋਗੀ ।

ਕੋਸ਼ਟਾਈਨ ਤੇ ਮਸੀਹਤ

ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਰੋਮ ਸਮਰਾਜ ਤੇ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਸਤਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋ ਯੋਧ ਤੇ ਨਾਲ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸ਼ਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੂਲੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਵਿਚ ਚਮਕੀਲੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਦੇਖੀ ਜਿਸਦੇ ਦੁਆ ਵਿਜੇ ਸਬਰ ਲਿਖਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ । ਊਹ ਯੋਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚੋ ਸੂਲੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅੱਗੇ ਵੱਧਿਆ ਤੇ ਸਾਮਰਾਜ ਉਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਤਾ।

ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਦਾ ਮਸ਼ੀਹਅਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਰਚ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਟਰਸ਼ੈਡ ਸੀ । ਜੋ ਇੱਕ ਮਸੀਹੀ ਸਾਮਰਾਜ ਬਣਿਆ ਕਿਉਂਕਿ 300 ਸਾਲਾਂ ਵਿਚੋ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ ।

ਹੁਣ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸਤਾਵੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ । ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਆਪਣੇ ਪੂਰਬੀ ਤੇ ਪਛੱਮੀ ਸਾਮਰਾਜਯ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਜੋ ਇੱਕ ਗੁੱਟ ਮੱਧਰਦਾਏ ਤੇ ਪੰਥ ਦੁਆਰਾ ਵਿਭਾਜਿਤ ਸੀ ਜਾਣਕਿ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੰਚ ਯੀਸ਼ੁ ਮਸੀਹੋ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ।

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮਾਰ ਸੋਚੇ ਹੁਣ ਸੋਚ ਦਾ ਸਾਰ ਕਸੀ ਵੀ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਕਥਨ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਨੂੰ ਗੁੱਟ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੁਆਰਾ ਊਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਵ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਸ਼ੋਧ ਕੀਤਾ ।

ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ

ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਉਂਨਸਿਲ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਏ ।

ਮਸ਼ੀਹੀ ਲੋਗ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਤੋ ਹੀ ਯੀਸ਼ੁ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਪਾਸਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਪਰੰਤੂ ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਅਗੁਵੇ ਅਰੀਸ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਇ ਦੇ ਬਚਾਵ ਲਈ ਅਭਿਆਨ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ । ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਤਪਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ । ਜੋ ਕਿ ਸਵਰਗਦੂਤਾਂ ਤੋਂ ਉਚਾ ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋ ਨਹੀਂ । ਏਥਾਨੂੰਸਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਰਚ ਦੇ ਅਗੁਵੇ ਉਲਝਨ ਵਿਚੋ ਸੀ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਸ਼ਰੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੀ । ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਇਸ ਮੌਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਨਤੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਬ ਤੇ ਪਛੋਮ ਦੇ ਅਲਗਾਵ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ 325 ਈਸ਼ਵੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚੋ 300 ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਬਿਸ਼ਪੋ ਨੂੰ ਨੀਕੀਆ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ । ਕਠਿਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਦਾ ਯੀਸ਼ੂ ਸਿਰਜਨ ਕਰਤਾ ਸੀ ਜਾ ਉਤਪਤਿ ਤੋ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ । ਜੋ ਕਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਲਿਖਤ ਕਥਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਮੌਤ ਮੋ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੇ 30 ਸਾਲ ਬਾਦ ਤਕ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਰੂਪ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਫਿਲਪਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਯੀਸ਼ੂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਤੇ ਯਹੂੰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕਰੀਬੀ ਗਵਾਹ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਵ ਨੂੰ ਹੇਠਾ ਲਿਖੇ ਸਮਾਚਾਰ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ।, (ਧ 1-4)

ਯਹੂੰਨਾ ਦਾ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਅਭਿਲੇਖ ਵਿਚੋ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਤੇ ਉਸਦਾ ਸਮੇਂ 175-225 + ਹੈ । ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਦੇ ਬੁਲਾਏ ਗਏ । ਨਿਕੀਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਵਿੱਚ 100 ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਫਾਰਸ਼ਿਕ ਅਭਿਲੇਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦਾ ਦਾਵਾ ਦਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦਾ ਈਸ਼ਵਤਵ ਚੌਥੀ ਸਦੀ ਦੀ ਖੋਜ ਸੀ । ਜੋ ਕਿ ਕਹੇ ਗਏ ਕਥਨ ਤੇ ਉਲਟ ਹੈ ।

ਪਰੰਤੂ ਇਤਿਹਾਸ ਨੀਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਜੇਬਿੰਗ ਦੇ ਮਾਧਅਮ ਦੁਆਰਾ ਬ੍ਰਾਉਨ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬਿਸਪਾਂ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਅਰੀਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ਵਰ ਭਵਿੱਖਵਕਤਾ ਸੀ । ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸਵਰਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਕਰੀਬੀ ਮਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਜੋ ਸਹੀ ਜਾ ਗਲਤ ?

ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਤ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲੋ ਜਿੱਤ 318 ਬਿਸਪਾਂ ਵਿੰਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਮਤ ਭਿੰਨ ਸੀ ।ਅਰੀਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇੱਕੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਯੀਸ਼ੁ ਉਸਦੀ ਸਰਉੱਤੱਮ ਰਚਨਾ ਸੀ ਸਭਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਨੋ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ । ਪਿਤਾ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ, ਸਮਕਾਲੀਨ, ਸਹਯੋਗੀ ਵਿਅਕਤੀ ਉਤੇ ਇੱਕ ਈਸ਼ਵਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ । ਤੇ ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਕਿਆਂ ਕ੍ਰੀਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਇਹ ਮਸੀਹੀ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਭਾਗ ਹੈ । ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਰੀਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤੇ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ । ਬਹੁਮਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਬਾਦ ਆਇਆ ਪਰੰਤੂ ਸਭਾ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਨਿਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ । ਚੁੰਕਿ ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਬਦਲੀ ਜੋ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ । ਇਤਿਹਾਸ ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦਿ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਰਾਧਨਾ ਨੂੰ ਸਰਵਜਨਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ।

ਮਸ਼ੀਹੀ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਮਾਨਯ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ 'ਬ੍ਰਹਮਣ' ਦੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ । ਜੋ ਕਿ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰਤ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇ ਕਰ ਚਰਚ 200 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਯੀਸ਼ੂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ ।ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤੱਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ।

ਕੇਨਨ ਵਿੱਚ ਫਾਇਰਿੰਗ

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਨੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਅਪੇਛਾ ਵਰਤਮਾਨ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਵਰਣ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਰਣਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਯਾ-ਨਿਯਮ ਵਿਵਰਣ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੀ ।

ਦੋ ਮੋਖ ਮਾਮਲੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਪੱਖਸ਼ਪਾਤ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕੀਤਾ । ਦੂਸਰੀ ਜਾ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਵਿਵਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜੋ ਬਾਇਬਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਏ । ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੱਤ ਤੇ ਅਭਿਲੇਖ ਚਰਚ ਅਗੁਵੇਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਤੇ ਹੇਅਰਫਿਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਯੇ ਨਿਸਮ ਕੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਣਾ ਲਗਭਗ 200 ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਨੇ ਨਿਕੀਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ੍ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ।ਮੈਰਸਿਓਨ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਸਨੀਯ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋ ਕੀ ਇੱਕ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ।

ਲਗਭਗ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਦੂਸਰਾ ਹੇਅਰਟਿਕ ਵੇਲਅਨਟਿਨਸ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੇਦ ਵਲੋ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਨੋ ਹਰਟਿਕ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚ ਅਗੁਵੇਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਣ ਸੀ । ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਿੱਖਸ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬਿਸ਼ਪ ਚਾਉਂਦੇ ਸੀ । ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਹ ਹੁਣ ਵੀ ਉਸੇ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਲੋ ਇਸ਼ਾਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਜੋ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ । ਜੇਕਰ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਤੇ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ 200 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਲੇ ਰੂਪ ਵਿਚੋ ਉਪਯੋਗ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੇ ਰਾਜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸ਼ੋਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਜਾ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚਰਚ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਏ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਬਣ ਗਏ ਸੀ । ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਨਯੇ -ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ।

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿਸ਼ਲੇਸਣ ਵਿੱਚ ਡਰਵਿੰਨ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਵੀਕ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਨ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਕੌਨ ਸੀ ਕਿਤਾਬੇ ਕੇਨਨ ਵਿੱਚ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਕੇਨਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇ ਵੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ।

ਰਹੱਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ

ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਸਾਵਾ ਦਾ ਖੇਤਰ ਇਕੋ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵੀਕ ਗਨੋਸਟੀਕ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਗਰੀਕ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ । ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਗਨੋਸੀਸ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ । ਇਹ ਲੋਗ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਰਹਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ।

52 ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਤੋ ਭਿੰਨ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਲੂਕਾ, ਯਹੂੰਨਾ ।

ਜਿਵੇਂ ਮਸ਼ੀਹੀਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਹਰੀ ਉਂਝ ਹੀ ਗਨੇਸਟਿਕ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਗਨੇਸਟਿਕਸ ਨੂੰ ਨਕਲੀ ਮਸੀਹਤ ਵਿਚੋ ਲੋਕਾਂ ਕੀ ਮੰਖਿਆਂ ਵਧਾਉਣ ਤੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੁਆਰਾ ਉਪਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਇਕ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ । ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਮਸੀਹਾਂ ਲਈ ਠੀਕ ਹੈ । ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਪੁਨਰ ਸ਼ੋਧ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ । ਉੂਸਦੇ ਪੂਰਨ ਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ ਹਰਾਨਾ ਹੈ ।

ਦਾ ਆਕਸਫੋਡ ਹਿਸਟ੍ਰੀ ਆਫ ਮਸੀਹਤ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੇ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਾਰੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਨੇਸਟਿਕ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਦੇ ਪੂਰਣ ਰਹੋਸ਼ਵਾਦ (ਨਸ਼ੋਤਰ) ਤੇ ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ । ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੇ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਕਹਾਵਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ।

ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਅਲੋਚਕ

ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਦਾਵੇ ਉਲਟੇ ਹੈ । ਇਹ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਚੇਲੇ ਸੀ । ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੰਚ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 10 ਸਾਲ ਬਾਦ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ । ਚੇਲੇ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਵਿੱਚ ਗਹਗਈ ਸੇਵਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਗਵਾਹ ਹਨ । ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਕੀ ਗਿਆਨ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਕੌਣ ਵੱਡਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਇਕੋ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਗ ਮਸੀਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦੋਨਾਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ।

ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਖਸ਼ਵਾ ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਦੇ ਇਕੋ ਅਗੁਵੇਂਨੇ ਇਕ ਮਤ ਲਈ ਗਨੋਸਟਿਕਸ ਨੂੰ ਬੂਰਾ ਕਿਹਾ । ਚਰਚ ਇਕ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਤੂੰ 140 ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਰਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ਉਪਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸ਼ਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਵੀ ਨਯੇ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਕਿ ਓਰੀਜਨ ਤੀਸਰੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹਾਂ ਜੋ ਥੱਮਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਹਿਣਾ ਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੰਤਿਆ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਇਸ ਤਰਾਂ ਨਾ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਤਰਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸਮਝੇ ਜਾਈਏ । ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾ ਵਿਚੋ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਉਹ ਕੁਝ ਗਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ । ਜੇਕਰ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਪਰਿਚਿਤ ਹੋ । ਜਦਕਿ ਉਹਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਲੀ ਨਾਲ ਮਨਜੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਚਰਚ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ । ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ।

ਨਿਕਿਆ ਦੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਤੇ ਕੌਂਸਟਾਈਨ ਪੰਥ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੀ । ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਜੋ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ ।

ਦਾ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਾਵਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ

ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਗਿਰਾਣਾ ਸੀ । ਇਸੇ ਕਥਨ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ – ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਤੋ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦਿਉ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ।ਫਿਰ ਯੀਸ਼ੂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਣਾਉਂਗੇ ਜੋ ਕਿ ਊਹ ਸਵਰਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕੇ । ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ ।

(ਬਾਈਬਲ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਸ਼ਾਵਾ) ਯੀਸ਼ੂ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਔਰਤਾ ਨਾਲ ਆਦਰ ਤੇ ਸਹਾਨੂੰਭੂਤੀ ਦਾ ਵਿਅਹਾਰ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ (ਪਦ) ਆਵਿਤ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਿਚੋ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਜੋ ਐਰਤਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਪਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੁਣ ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਜਾਂ ਗਲੀਲੀ, ਗੁਲਾਮ ਜਾ ਸਵਤੰਤਰ ਔਰਤ ਜਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਰੰਤੂ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹੀ ਹੋ ਤੁਸੀ ਸਾਰੇ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ ।(ਗਲਤੀਆਂ 3:28)

ਰਹੱਸਯ ਮਇ ਲੇਖਕ

ਜਦ ਇਹ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦਾ ਨਾਂ ਲੱਦੇ ਹਨ । ਫਿਲਪੀ ਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ, ਪਤਰਸ਼, ਮਰਿਅਮ, ਥੋਮਾ ਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਸੁਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ । ਪਰੰਤੂ ਕੀ ਉਹ ਝੂਠੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸੀ ।

ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਲਗਭਗ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ 110 ਤੋਂ 300 ਸਾਲ ਬਾਦ 31 ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਚੇਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਮਨਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ।ਰਾਬਿੰਨਸਨ ਅਨੁਸਾਰਾ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਾਂ ਦਿਕ

ਅਧਿਕਤਰ : ਗੁਮਨਾਮ ਲੇਖਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ ਡਾ. ਡੇਰਲ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਬੂਟ

ਕੁਝ ਪੀੜੀਆਂ ਦਾ ਮਸੀਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੱਹਤਵਪੁਰਨ ਬਿੰਦੂ ਜਦੋ

ਨਾਰਮੇਨ ਨੇ ਦੇ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਤੇ ਟਿਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਤਰਸ ਦੀ ਖੱਤ ਯਹੂੰਨਾ ਦਾ ਖਤ ਤੇ ਰਸੂਲਾ ਦੇ ਕੰਮ ਗਿਆਣਵਾਦੀ ਸਿਖਸਾਏ ਚੇਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਦੂਸਰੀ ਸਦੀ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਸਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਡੋਂਗ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਅੱਜ ਅਸੀ ਇਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਤੇ ਜਾਲਸਾਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ।

ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਸਿੱਖਸ਼ਾਏ ਯੀਸ਼ੂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਵਰਣ ਨਹੀ ਹੋ ਇਸ ਤੋਂ ਅਲਾਵਾ ਕਹਾਵਤ ਵਿੱਚ ਨਾਂਵਾ ਦੇ ਸਮਾਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਵਰਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਜਗਹ ਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇਜੀਵਨ ਧਰਮ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦਾ ਦੇ ਅਨਗਿਨਤ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਸਚਾਈਆਂ ਹਨ ।

ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਯੀਸ਼ੂ

ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਦਾ ਸਾਰ ਉਸਦਾ ਦਾਵਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਤੇ ਮਰਿਅਮ ਦੀ ਗੁਪਤ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਸੀ । ਇਸਤੋ ਇਲਾਵਾ ਮਰਿਅਮ ਦਾ ਗਰਭ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਹੋਲੀ ਗ੍ਰਿਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਕੋਥੋਲਿਕ ਔਰਗੇਨਾਇਜੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਰੀਬੀ ਪਕਨ ਪ੍ਰਣ, ਲੋਕ ਨਿੰਦਾ, ਤੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਵੱਡੇ ਤੋਤ ਹਨ । ਪਰੰਤੂ ਦੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਦੇਖਿਏ ਕਿ ਚੇਲੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇੱਕ ਨਿਉਜ ਵਿਕ ਮੈਗਜੀਨ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸ਼ਾਦੀ ਹੋਈ ਸੀ । ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਪ੍ਰਾਥਮਿਕ ਤੌਰ ਦੇ ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਇਕ ਪਦ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ । ਜੋ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਤੇ ਮਰਿਅਮ ਸਹਯੋਗੀ ਸੀ । ਟੇਬਿੰਗ ਇਕ ਪਰਿਕਰਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਯੋਗੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਪਤਨੀ ਹੋ ਸਕੇ । ਪਰੰਤੂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਕ਼ਲਜਅਪ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ।

ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਖਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ (ਪਦ) ਅਚਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੀਸ਼ੂ ਨੇ ਮਰਿਅਮ ਨੂੰ ਚੁਮਿਆ। ਚੁੰਬਨ ਚੁੰਬਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿੱਤਰਾ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਪਹਿਲੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਯ ਗੱਲ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਗਲਤ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਜੇਕਰ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਠੀਕ ਹੈ ਤੇ ਇਸਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਅਭਿਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਫਿਲਿਪ ਦੇ ਖਤ ਇੱਕ ਫੇਅਰਫੇਡ ਅਭਿਲੇਖ ਹੈ ਜੋ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ 150–225 ਸਾਲ ਬਾਦ ਅਨਜਾਨ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੀ ਗਈ । ਇਸ ਲਈ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਹੇ ਗਏ ਕਥਨ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ।

ਗਨੋਸਟੀਕ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਯਾ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਥੋੜਾ ਸ਼ਰਮੀਲਾ ਸੀ ਹੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਮਸਾਲਾ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ । ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ । ਇਹ ਅਦਿਤੀਥ ਤੇ ਅਸ਼ਪਟ (ਪਦ) ਆਚਿਤ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਮਰਣ ਬਾਦ ਲਿਖੇ ਗਏ ਜੋ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਕੁਚੀਕਾਰ ਪਰ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਹੋਲੀ ਗ੍ਰਿੰਲ ਤੇ ਪਾਇਰੀ ਆਫ ਸਾਇਨ ਵਰਗੇ ਬ੍ਰਾਉਨ ਦੇ ਕਲਪਨਿਕ ਵਿਵਰਣ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਫਿਰ

ਤੋਂ ਗਲਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪੋਰਾਣਿਕ ਹੋਲੀਗ੍ਰਿਲ ਕਾਲਪਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੋਜਨ ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪਿਆਲਾ ਸੀ ਤੇ ਮਰਿਅਮ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ।ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਨਹ.ਜ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ 1956 ਤਕ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 437 ਸਾਲ ਬਾਦ ਫਿਰ ਕੁਚੀਕਰ ਕਲਪਨਾ ਪਰੰਤੂ ਨਕਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ।

ਰਹੱਸਯ ਮਈ ਦਸਤਾਵੇਜ

ਟੇਬਿੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟੀਕਰਨ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਗੁਪਤ ਅਭਿਲੇਖ ਸਿਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹਤਵ ਇਕ ਮਜਾਰ ਹੈ ? ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਮਜਾਕ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਅਭਿਲੇਖ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਮਸੀਹਤਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਗਾ । ਧੋਖੇਬਾਜ ਸਿਖਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਰਿਕ ਚਰਚਾ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਇਹ ਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈਰਾਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਨੀ ਸ਼ਿਖਸਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ।

ਜੇਕਰ ਬ੍ਰਾਉਨ ਏਪਰੋਕ੍ਰਾਇਫਲ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਸਮਯਾਚਾਰ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ । ਇਹ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਸੀਹਤ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਿਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰੇਮੰਡ ਬ੍ਰਾਉਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਧਰਮ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਨਵੇਂ ਕਹਾਉਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਗ੍ਰਿਰੀਓਸਟੀਕਸ ਸੂਸਮਾਚਾਰ ਤੋ ਤਿੰਨ ਜਿਸਦੇ ਲੇਖਕ ਅਨਜਾਨ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅੱਜ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰੀਖਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ । ਭਿੰਨਤਾਂ ਕਿ ਕਠੋਰ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਾਨ ਸਹਿਤ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਵਰਗੇ ਚੰਗੇ ਦਾ ਮਜ਼ਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ।

ਨਯੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬਰੁਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਉ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋਮਾ ਦੇ ਖਤ ਨੂੰ ਸੁਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਥੋਮਾ ਦਾ ਖਤ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ । ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਥੋਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਯੀਸ਼ੂ ਦੀਆਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ । ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਮਸੀਹਾਂ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ।

ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾ ਦਾ ਅਸੀ ਦਾ ਨਿਛਕਰਸ਼ ਕੱਡਦੇ ਹਾਂ ਕੇਰੀ ਕਿੰਗ ਨੇ ਗਿਆਨਵਾਦੀ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਗਿਆਣਵਾਦ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ । ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵਿਚਾਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਚਾਰ ਦਿਸਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਘੱਟ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੇਖੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਉਪਲੋਭਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛੂਣਗੇ । ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਆਰਥੀ ਕੁਝ ਮਸੀਹੀ ਤੇ ਕੁਝ ਬਿਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਦਾ ਵਿੰਨਸੀ ਕੋਡ ਦੇ ਦਾਵੇ ਪਰ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ ।

ਪੁਰਸਕਾਰ ਵਿਜੇਤਾ ਟੀ. ਵੀ. ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੇਮੋ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੋਲੋ ਮਸੀਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਪ੍ਰੋ-ਰੁਟਰ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰੰਤੂ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਜਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਯੀਸ਼ੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸ਼ਰਅੰਤਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਬ੍ਰਾਉਨ ਦਾ ਉਪਨਿਆਸ ਦਾ ਵਿੰਸੀ ਕੋਡ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਪੱਤਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀ ਯੀਸ਼ੂ ਮਸੀਹ ਬਾਰੇ ਸੋਚਾ ਵਿਵਰਨ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ਼, ਲੂਕਾ, ਯਹੂੰਨਾ ਤਾਹਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ । ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋਗ।